

“मीठे बच्चे- यादमा रहेर भोजन बनायौ भने खानेवालाको हृदय शुद्ध हुन्छ, तिमी ब्राह्मणहरूको भोजन धेरै शुद्ध हुनु पर्छ।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा तिमी द्वारमा कहिल्यै काल आउँदैन- किन?

उत्तर:- किनकि संगममा तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा जीवन छँदै मर्न सिकेका छौ। जो अहिले जीवन छँदै मर्छन् उनीहरूको द्वारमा कहिल्यै काल आउन सक्दैन। तिमी यहाँ आएका छौ मर्न सिकन। सत्ययुग हो अमरलोक, त्यहाँ कालले कसैलाई खाँदैन। रावण राज्य हो मृत्युलोक, त्यसैले यहाँ सबैको अकालमा मृत्यु भइरहन्छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरू प्रदर्शनी देखेर आउँदा बुद्धिमा त्यही याद रहनु पर्छ। हामी कसरी शत्रु थियौं, अहिले ब्राह्मण बनेका छौं फेरि देवता सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी बन्नेछौं। यो संगमयुगी नमूना (मोडल) प्रदर्शनीमा राख्नु पर्छ। कलियुग र सत्ययुगको बीचमा अहिले संगमयुग छ। त्यसैले संगमयुगी मोडल बीचमा होस्, त्यसमा १५-२० श्वेत वस्त्रधारीलाई तपस्यामा बसाउनु पर्छ। जसरी सूर्यवंशी देखाउँछन् भने चन्द्रवंशी पनि देखाउँछन्। यस्तै बनाउनु पर्छ जसलाई मनुष्यले बुझ्नु- यी तपस्या गरेर यस्ता बन्छन्। जस्तै तिमी सुरुका चित्रहरू पनि छन्। साधारण तपस्याका र भविष्य राजाई पदका, त्यस्तै यी पनि बनाउनु पर्छ। तिमी सम्झाउन सक्छौ- यिनीहरू त्यस्तै बन्छन्। देखाउन पनि एक्युरेट देखाउनु पर्छ। हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू राजयोग सिकेर यस्ता बन्छौं। त्यसैले संगम पनि देखाउनु पर्छ। तिमी बच्चाहरूले देखेर आउँछौ भने सारा दिन त्यो ज्ञान बुद्धिमा रहनु पर्छ, तबमात्र ज्ञान सागरका बच्चा तिमीहरू मास्टर ज्ञानसागर कहलाउन सक्छौ। यदि ज्ञान नै बुद्धिमा रहेन भने ज्ञानसागर कहाँ भनिन्छ र! सारा दिन बुद्धि यसमा नै लागिरहयो भने बन्धन पनि टुट्नेछ। हामी अहिले ब्राह्मण छौं, फेरि देवता बन्छौं। यदि राम्रोसँग पुरुषार्थ गरेनौ भने क्षत्रिय कुलमा जान्छौ। वैकुण्ठ देख्न पनि सक्दैनौ। मुख्य त हो नै वैकुण्ठ। वन्दर अफ वर्ल्ड सत्ययुगलाई भनिन्छ, त्यसैले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। तिमी दुवै चित्र हुनु पर्छ। त्यो रंगीन ड्रेस वा गहनाहरू आदिले सजाइएको र यो तपस्याको। त्यसो हुँदा उनीहरूले सम्झन्छन्- यिनै सूक्ष्मवतनमा बसेका होलान्। वस्त्र त बदल्न सकिन्छ। चेहरा त बदल्न सकिँदैन। त्यो भयो अपवित्र प्रवृत्ति मार्ग, जसबाट सम्झिन्छन्- यिनले स्थापना गरिरहेका छन्। यी नै फेरि त्यस्ता बन्छन्। जसले मेहनत गर्छ उसैले पाउँछ। ब्राह्मण बन्नेवाला त धेरै छन् नि। अहिले तिमीहरू थोरै छौ। दिन-प्रतिदिन वृद्धि भइरहनेछ। सारा सृष्टिचक्र कसरी फिर्छ, बुद्धिमा छ- हामी तपस्या गरिरहेका छौं फेरि यस्तो बन्नेछौं। यसलाई नै स्वदर्शन चक्रधारी भएर बस्नु भनिन्छ किनकि बुद्धिमा त सारा ज्ञान छ। हामी के थियौं, अब फेरि के बन्छौं। विद्यार्थीले शिक्षकलाई त अवश्य याद गर्छ नि। तिमीहरूले पनि बाबालाई याद गर्नु पर्छ। यादको यात्राद्वारा नै पाप काटिन्छ। आत्मा पवित्र भएर गएपछि फेरि शरीर पनि पवित्र मिल्छ। जो शत्रुबाट ब्राह्मण बन्छन् उनीहरू नै फेरि देवता बन्छन्। यसको नमूना (मोडल) जति ठूलो भयो त्यति राम्रो किनकि लेख्नु पनि पर्छ- संगमयुगी पुरुषोत्तम बन्नेवाला ब्राह्मण। अहिले तिमीहरूलाई बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ। माथि शिवबाबाको पनि चित्र छ, जसले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। तिमी यस्तो बन्छौ। यी ब्रह्मा पनि तिमी साथमा छन्। उनी पनि श्वेत वस्त्रधारी विद्यार्थी हुन्। मनुष्यले त रामराज्यलाई पनि मान्दैनन्, गायन पनि छ राम राजा, राम प्रजा। सत्ययुगमा त धर्मको राज्य छ नै। बाँकी त्रेतामा क्षत्रियको ग्लानि गरिदिएका छन्। सूर्यवंशीको ग्लानि गरेका छैनन्। त्यसैले यो पनि लेख्नु पर्छ। राम राजा, राम प्रजा... धर्मको उपकार हो। त्यो पनि आधा स्वर्ग हो, किनकि १४ कला छ नि। वहाँ यस्तो ग्लानिको कुरा हुँदैन। उनीहरूलाई स्पष्ट गरिदेऊ- हामी के बनिरहेका छौं। हामी नै आफ्नो लागि स्वराज्य स्थापना गरिरहेका छौं। विश्वमा शान्तिको एउटा स्वराज्य जो सबैले माग्दछन्, त्यो हामी स्थापना गरिरहेका छौं।

बाबाले प्रदर्शनी आदि हेर्नुभयो भने विचार चलिहन्छन्। तिमी बच्चाहरू घर गएपछि यी सबै कुरा भुल्दछौ। तर यी सबै बुद्धिमा याद रहनु पर्छ। यस्तो होइन, प्रदर्शनीबाट बाहिर निस्कियो तथा खेल खेलास। राम्रो-राम्रो बच्चाहरू जो पुरुषार्थी छन्, उनीहरूको बुद्धिमा टप्किनु पर्छ। बाबालाई टप्किरहन्छ नि। बुद्धिमा सारा ज्ञान रहयो भने बाबाको याद पनि रहनेछ। उन्नति भइरहनेछ। यदि सतोप्रधान बनेनौ भने सत्ययुगमा आउँदैनौ त्यसैले आफूलाई यादको यात्रामा पक्का राख्नु छ। तिमी राजयोगी हौ। तिमी लामा जटा छन्। महिमा सारा तिमी माताहरूको हो।

जटा पनि प्राकृतिक छ। राजयोगी र राजयोगिनी यो सच्चा-सच्चा तपस्याको रूप देखाउँछन्। यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- देहका सबै धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर। बाँकी सबै देहका सम्बन्ध आदिलाई भल्दै जाऊ। एक बाबालाई याद गर। उहाँले तिमीलाई धेरै मालदार बनाउनुहुन्छ। जीवन छँदै मर। बाबा आएर जीवन छँदै मर्न सिकाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म कालहरूको काल हुँ, तिमीलाई यसरी मर्न सिकाउँछु जसकारण तिम्रो द्वारमा कहिल्यै काल आउन सक्दैन। वहाँ त रावण राज्य नै हुँदैन। सत्ययुगमा कहिल्यै कालले खाँदैन, त्यसलाई अमरपुरी भनिन्छ। बाबा तिमीहरूलाई अमरपुरीको मालिक बनाउनुहुन्छ। यो हो मृत्युलोक। त्यो हो अमरपुरी। यो हो राजयोग। तिमी लेख- प्राचीन भारतवर्षको राजयोग फेरि सिकाइन्छ। जसले प्रदर्शनी आदि हेर्छन् उनीहरूले विचार गर्नु पर्छ यसमा अरु के गरौं, जसबाट मनुष्यले एक्युरेट बुझ्नु। यिनीहरूमा प्राकृतिकलमा धेरै राम्ररी सम्झाउनु पर्छ। यथा राजा रानी तथा प्रजा त यसमा आइहाल्छ। बाबा कति स्पष्ट गरेर सम्झाउनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। मुख्य जोड यसमा लगाउनु छ। विश्वमा पवित्रता, सुख, शान्ति कसरी स्थापना भइरहेको छ, आएर बुझ्नुहोस्। तिमी आफ्नै लागि गर्छौं। जति मेहनत गर्छौं त्यति पद मिल्छ। त्यो पनि नम्बरवार। यो पनि देखाऊ- नम्बरवार कसरी-कसरी बन्छन्। प्रजा पनि देखाऊ, त साहुकार प्रजा, सेकेन्ड ग्रेड, थर्ड ग्रेड प्रजा पनि देखाऊ। यस्तो एक्युरेट बनाऊ जसले राम्रोसँग बुझ्नु। मेहनत त गर्नु नै छ। समय बाँकी थोरै छ। ज्ञान हो नै तिम्रो लागि। तिमी प्रदर्शनीमा यसरी सम्झाऊ जसद्वारा मनुष्यले सम्झिऊन्- हामीलाई एक बाबाको नै याद गर्नु छ तबमात्र हामी यस्तो बन्न सक्नेछौं। नत्र भक्तिमार्गमा आउँछौं।

तिमी महारथी बच्चाहरू हो, त्यसैले तिम्रो बुद्धि चल्छ। पुरुषहरू पनि राम्रा-राम्रा छन्। नम्बरवन त छ जगदिश, जसले पत्रिका बनाउँछन्। बृजमोहनलाई पनि लेख्ने राम्रो सोख छ। सायद तेस्रो पनि कोही निस्कन्छ। दिन-प्रतिदिन हर एक कुरा तिमी स्पष्ट गर्दै जान्छौं। बाबा ज्ञानको सागर, उहाँ परम आत्मामा ज्ञान त भरिएको छ नि। जस्तै गीत सुन्छौं। सारा रिकर्ड भरिएको छ। यो पनि यस्तै हो। बाबाको पासमा जुन माल छ त्यो मिलिरहनेछ, ड्रामा अनुसार। यो बच्चाहरूको बुद्धिमा चल्नु पर्छ। कुनै काम काज गरे पनि, हातले भोजन बनाए पनि, बुद्धि शिवबाबाको पासमा होस्। ब्रह्मा भोजन पनि पवित्र हुनु पर्छ। ब्रह्मा भोजन सो ब्राह्मणको भोजन। ब्राह्मणले जति योगमा रहेर बनाउँछ, त्यति त्यो भोजनमा तागत आउँछ। गायन छ- देवताहरू पनि ब्रह्मा भोजनको धेरै महिमा गर्छन्, जसबाट हृदय शुद्ध हुन्छ त्यसैले ब्राह्मण पनि यस्तै हुनु पर्छ। अहिले छैनन्। अहिले यदि यस्तो हुने हो भने तिम्रो धेरै वृद्धि हुँदै जाने थियो। तर ड्रामा अनुसार बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुनु छ। यस्ता पनि ब्राह्मण निस्कन्छन् जसले भन्छन्- म बाबाको यादमा रहेर भोजन बनाउँछु। बाबा चुनौती दिनुहुन्छ नि। यस्तो ब्राह्मण होस् जो योगमा रहेर भोजन बनाओस्। भोजन पवित्र हुनु पर्छ। भोजनमा धेरै आधारित छ। बाहिर बच्चाहरूलाई मिल्दैन त्यसैले यहाँ आउँछन्। बच्चाहरू त भोजनद्वारा पनि रिफ्रेस (ताजा) हुन्छन्। योगवाला त ज्ञानी पनि हुन्छन् त्यसैले उनीहरूलाई सेवामा पनि पठाइदिन्छु। धेरै भए भने यहाँ पनि यस्ता ब्राह्मणहरूलाई राखिदिनेछु। नत्र त महाराथीहरूबाट भोजनमा पनि हुनु पर्छ, जसले योगयुक्त खाना बनाओस्। देवताहरू पनि सम्झन्छन्- हामी पनि ब्रह्मा भोजन खाएर देवता बनेका हौं। त्यसैले रुचिले तिम्रो साथमा मिल्नको लागि आउँछन्। कसरी तिमीहरूसँग मिल्छन्, यो पनि ड्रामामा युक्ति छ। सूक्ष्म वतनमा उनीहरू र यिनीहरू मिल्छन्। यो पनि वण्डरफुल साक्षात्कार छ। वण्डरफुल ज्ञान छ नि। त्यसैले साक्षात्कार पनि वण्डरफुल छ, अर्थ सहित। भक्ति मार्गमा साक्षात्कार त धेरै मेहनतले हुन्छ। नवधा भक्ति गर्छन्, केवल साक्षात्कारको लागि। सम्झन्छन्, साक्षात्कार भयो भने हामी मुक्त हुनेछौं। उनीहरूलाई कहाँ थाहा छ र यस पढाइबाट यिनी यस्ता बनेका हुन्। यी सूर्यवंशी चन्द्रवंशी यस पढाइबाट बनेका हुन्। बाँकी जुन यति अनेक चित्र बनाएका छन्, यस्ता त केही पनि छैनन्, यी सबै भक्तिमार्गको विस्तार हो। धेरै ठूलो कारोबार छ। अब ज्ञान र भक्तिको राज तिमी बुझ्न सक्छौं। यो कुरा बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ आत्मिक पिता। उहाँ नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। कल्प-कल्प पुरानो दुनियाँलाई नयाँ दुनियाँ बनाउनु, राजयोग सिकाउनु बाबाको नै काम हो। तर केवल गीतामा नाम बदलिदिए। बाबा सम्झाउनुहुन्छ यो पनि कल्प-कल्पको खेल हो। हामी घरबाट यहाँ आउँछौं पार्ट खेलन। वृक्षतर्फ पनि बुद्धि चल्नु पर्छ- कसलाई कसरी सम्झाऊँ। हामीलाई भन्छन्- के हामी स्वर्गमा आउँदैनौं। भन, तपाईंहरूको धर्म स्थापक त स्वर्गमा आउनुहुन्न। जब उहाँहरू स्वर्गमा आउनुहुन्छ तब तपाईं पनि आउनुहुन्छ। हर एक धर्मको आ-आफ्नो समयमा पार्ट छ। यो भेराइटी धर्मको नाटक बनेको छ। बनिबनाउ खेल हो। यसमा केही भन्ने आवश्यकता रहँदैन। मुख्य धर्महरू देखाइएको छ। यो त बच्चाहरूले जान्दछन्। यी चित्र पनि कुनै नयाँ होइनन्। कल्प-कल्प यस्तै हुबहु चल्दै आउँछ। विघ्न पनि अनेक प्रकारका पर्छन्। लडाईं झगडाका पनि विघ्न पर्छन्। बच्चाहरूलाई कति

युक्तिसँग सम्झाइन्छ। भन, भगवानुवाच छ नि- काम महाशत्रु हो। अब यो कलियुगी दुनियाँ विनाश हुनु छ। देवता धर्म स्थापना भइरहेको छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चाहरू तिमी पवित्र बन। कामलाई जित। यसमा नै झगडा हुन्छ। तिमी ठूला-ठूलालाई सम्झाउँछौ। गवर्नेर नाम सुनेर सबै आउँछन् त्यसैले युक्ति रचिन्छ। हुन सक्छ उनीहरूमध्ये कसैले राम्ररी बुझ्न सक्छन्। ठूलाको नाम सुनेर धेरै आउँछन्। हुन सक्छ कोही ठूला पनि आउँछन्। छ न त धेरै मुस्किल छ। बाबा कति लेख्नुहुन्छ- बच्चाहरू जसबाट उद्घाटन गराउनु छ उनलाई अवश्य सम्झाऊ- यसरी मनुष्यबाट देवता बन्न सक्नुहुन्छ। विश्वमा शान्ति हुन सक्छ। स्वर्गमा मात्र विश्वमा शान्ति र सुख थियो। यस्ता-यस्ता भाषण गर र अखबारमा लेखाऊ त्यसपछि तिम्रो पासमा यति धेरै आउन थाल्छन् जसकारण तिमीहरूलाई आराम पनि गर्न दिने छैनन्। निद्रा टुटाउनु पर्छ। सेवाबाट, योगबाट बल पनि आउँछ किनकि तिम्रो कमाई हुन्छ। कमाई गर्नेवालालाई कहिल्यै हाई आउँदैन। झुट्का आउँदैन। कमाईबाट पेट भरियो फेरि निद्रा आउँदैन। निरन्तर जस्तै हुन्छ। तिमी पनि धेरै भारी कमाई गर्छौ। दिवाला खानेहरूलाई हाई आउँछ। जसले राम्ररी सम्झन्छन्- यादमा रहन्छन् उनीहरूलाई हाई आउँदैन। यदि मित्र-सम्बन्धी आदि याद आयो भने हाई आइरहनेछ। यी निशानीहरू हुन्। स्वर्गमा तिमीलाई हाई आदि कहिल्यै आउने नै छैन। बाबाको वर्सा पायौ त्यसैले वहाँ सुत्नु, उठ्नु, बस्नु नियमानुसार हुन्छ। एक्युरेट, आत्मा लिभर बन्छ। अहिले सलेन्डर बनेको छ, त्यसलाई लिभर बनाउनु छ। (यी घडीका नाम हुन्।) कसैले बनाउन सक्छन्, कसैले बनाउन सक्दैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बन्धनमुक्त बन्न वा आफ्नो उन्नति गर्नको लागि बुद्धिलाई ज्ञानले सदा भरपुर राख्नु छ। मास्टर ज्ञानसागर बनेर, स्वदर्शन चक्रधारी भएर यादमा बस्नु छ।

२) निद्रालाई जित्नेवाला बनेर याद र सेवाको बल जम्मा गर्नु छ। कमाईमा कहिल्यै सुस्ती गर्नु हुँदैन। झुट्का खानु हुँदैन।

वरदान:-

सबैप्रति आफ्नो प्रेमको दृष्टि र भावना राख्ने सर्वप्रिय फरिश्ता भव स्वप्नमा पनि कसैको पासमा फरिश्ता आयो भने कति खुशी हुन्छ। फरिश्ता अर्थात् सबैको प्यारो। हृदको प्यारो होइन, बेहृदको प्यारो। जसले प्यार गर्छ उसको प्यारो होइन, सर्वप्रिय। कोही जस्तोसुकै आत्मा होस् तर तिम्रो दृष्टि, तिम्रो भावना प्यारको होस्- यसलाई भनिन्छ सर्वप्रिय। कसैले अपमान गरोस्, घृणा गरोस् तापनि उसप्रति प्यार र कल्याणको भावना उत्पन्न होस् किनकि त्यस समयमा ऊ परवश छ।

स्तोत्र:-

जो सर्व प्राप्तिबाट सम्पन्न छ ऊ नै सदा हर्षित, सदा सुखी र भाग्यवान हो।